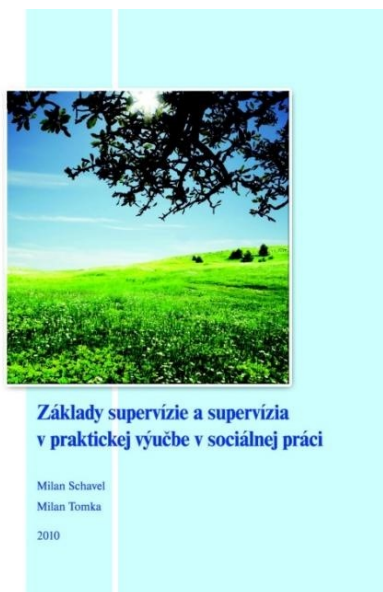

ZÁKLADY SUPERVÍZIE A SUPERVÍZIA V PRAKTICKEJ VÝUČBE V SOCIÁLNEJ PRÁCI

(recenzia)

Tomáš HANGONI, Pravoslávna bohoslovecká fakulta Prešovskej univerzity v
Prešove.

Supervízia ako jedna z metód sociálnej práce, je špecifická tým, že smeruje k sociálnemu pracovníkovi za účelom skvalitnenia výkonu jeho profesie. Je pojmom, ktorý sa ocitá čoraz viac v diskusii teoretikov sociálnej práce ako aj jej praktických realizátorov. Potreba, čo najkvalifikovanejšie ju priblížiť do pozornosti odbornej verejnosti, sa podarila dvom renomovaným odborníkom v tejto oblasti, a to prof. PaedDr. Milanovi Shavelovi, PhD. a PhDr. Milanovi Tomkovi, PhD. s monografickým dielom „Základy supervízie a supervízia

v praktickej výučbe v sociálnej práci.“ Autori na 193 stranách podávajú komplexný pohľad na problematiku supervízie v sociálnej práci, ba dokonca ju rozširujú o poznatky z prípravy supervízorov prostredníctvom vzdelávania v študijnom odbore sociálna práca.

V prvej časti monografie oboznamujú čitateľa s pojmami, vývojom, definičným vymedzením supervízie, poskytujú prehľadný vývoj supervízie vo svete ako aj na Slovensku. V rámci interpretačných východísk poukazujú aj na legislatívne ukotvenie supervízie v konkrétnych právnych normách o sociálnom zabezpečení. Samostatnú kapitolu venujú problematike foriem a typom supervízie, ktoré podrobne analyzujú, následne kontinuálne vyúsťujú do stanovenia cieľov supervízie, jej funkcií ako aj prístupov a modelov. V ďalšej časti monografie sa venujú už konkrétnym nástrojom supervízora ako aj jeho zameraním a podrobne charakterizujú supervízny proces. Práca je obohatená aj o charakteristiku požiadaviek, ktoré sa kladú na osobnosť supervízora so špecifikáciou na jeho osobnostné a profesionálne vlastnosti, autori analyzujú

vzťahy vznikajúce medzi aktérmi supervízie a venujú sa aj otázke etickej zodpovednosti v supervízii. Prvá časť predmetnej monografie podáva komplexný a ucelený pohľad na problematiku supervízie, čitateľovi ponúka prijateľným spôsobom a pritom s vysokou odbornosťou a erudovanosťou osvojenie si tohto fenoménu v sociálnej práci.

Druhá časť monografie dáva čitateľovi do centra jeho pozornosti problematiku supervízie v praktickej výučbe sociálnej práce. Určitým predvstupom do danej problematiky sa autori venujú charakteru vzdelávania v sociálnej práci, opierajú sa o definíciu globálnych kvalifikačných štandardov vo vzdelávaní a výcviku v sociálnej práci, ktoré boli stanovené Medzinárodnou asociáciou škôl sociálnej práce (IASSW) a Medzinárodnou federáciou sociálnych pracovníkov (IFSW). Poukazujú na význam a opodstatnenosť supervízie, ktorá by mala byť súčasťou výučby v sociálnej práci, dokonca súčasťou praktickej sociálnej práce študentov v teréne. Autori sa taktiež zaoberajú vývojom vzdelávacej supervízie. Ťažiskovým zameraním druhej časti monografie je však celková, komplexná analýza procesu výučby supervízie so zameraním na praktickú výučbu. Nie menej zaujímavým je aj vklad autorov do uplatňovania moderných technológií (internetu) do vyučovacieho procesu s aplikačným dopadom na výučbu v supervízii. Poslednou zo súčastí druhej časti monografie je aplikácia supervízie do praxe, zaoberá sa supervíziou vykonávanou na pracovisku ako aj výučbovou supervíziou vykonávanou tútorom praxe v škole. Celkom v závere autori v tejto druhej časti ponúkajú určité odporúčania pre ďalšie uplatňovanie supervízie v praktickej výučbe.

Snahou autorov predmetnej monografie bolo sprostredkovanie pre čitateľa bližší pohľad na účel, funkcie a procesnú stránku supervízie so špecifikáciou na študentov sociálnej práce v priebehu i po výkone odbornej praxe počas vysokoškolského štúdia. Taktiež chceli poukázať na supervíziu ako nevyhnutnú integrálnu súčasť vzdelávania praxou. Môžeme konštatovať, že všetky tieto ciele a úlohy sa autorom podarilo naplniť, ba dokonca táto monografia môže poslúžiť ako iniciátor a návod na aplikáciu supervízie do praktickej sociálnej práce, čo je jav stále absentujúci ale v rámci procesu nadobúdania profesionálnych kompetencií veľmi žiaduci.